

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei

Pe jumătate 90 Lei

In America pe an 3 dolari.

Ieso odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică

Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

In Postul Mare.

— Invățăturile Preasfinției Sale DR. ALEXANDRU NICOLESCU, episcopul Lugojului, pentru zilele sfântului post în care am intrat. —

»Precum s'a sculat Hristos din morți prin mărirea Tatălui, așa și noi întru înnoirea vieții să umblăm«. (Rom 6. 4.)

Iată intrăm în Postul mare al Paresimilor, timp de pocăință și de reculegere sufletească, timp de pregătire pentru ziua luminată învierii. Primăvara, o știți cu toții, învie toată natura, se deșteaptă la viață și se 'nveșmântă cu haina luminoasă a florilor. Tot astfel dorește și Biserica, mama noastră sfântă, ca 'n acest timp al Postului mare, ce cade tot primăvara, să 'nvie și pământul înghețat al sufletelor noastre bântuit de crivățul păcatelor, și să producă la lumina soarelui harului ceresc florile simțirilor celor mai alese: floarea pocăinței, a credinței, a fricii de Dumnezeu, a dragostei de Dumnezeu și aproapelui, floarea nevinovăției, a curățeniei trupesti și sufletești, a zmereniei, a ascultării, a evlaviei, c'un cuvânt toate virtuțile minunate, cari trebuie să împodobească grădina sufletului nostru, ca și covorul de flori gingașe și plăpânde, haina bălaiei primăveri.

Vă zic și eu, iubiți fii, ca și sf. Pavel: »Iată acum e vremea bine și rimită, iată acum e ziua mântuirii« (2 Cor. 6. 2.). Acum este timpul potrivit să vă aduceți în rând starea sufletului vostru. În aceste zile ale mântuirii vă va ajuta Domnul, în această vreme primită de Dânsul vă va asculta. Nu respingeți chemarea Lui care pe noi pe toți ne chiamă la pocăință, la schimbarea vieții, la reînnoirea sufletească.

Lăpădarea de păcate.

Iată ce vă zice Domnul: »Faceți dară roduri vrednice de pocăință« (Mat. 3. 8.) »Ci de nu vă veți pocăi toți așa veți peri« (Luca 13, 5). Și iarăș: »Și cel fără de lege de se va întoarce dela toate fărădelegile sale care au făcut și va păzi toate poruncile mele și va face dreptate și milă, cu viață va trăi și nu va muri« (Iezehiil 18, 21.) Aduceți-vă aminte de cuvintele Domnului la Isaia prorocul: »Și de vor fi păcatele voastre ca mohorâciunea, ca zăpada le voui albi. Și de veți vrea și mă veți asculta, bunățile pământului veți mânca« (Isaia 1, 18, 19.). Pocăiți-vă deci, căci s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu la voi. Aduceți-vă aminte, că Domnul spune unui fiecăruia dintre noi: »Iată viu ca surul. Fericit e cel ce priveghiază și păzește veșmintele sale, ca să nu umble gol și să se vadă rușinea lui« (Apocalips, 16, 15.). Acest sur este moartea. Iar după moarte în iad nu mai este pocăință, de acolo nu mai este întoarcere. Acolo e numai »plâns și acrașnirea

dinților« (Mat. 8, 12), acolo »viermele nu adoarme și focul nu se stinge« (Marcu 9, 4 3.). Pocăiți-vă așadar, iubiților fii, cu atât mai vârtos, cu cât a spus-o Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, că mai mare bucurie nu-i puteți face Domnului și Tatălui vostru din ceruri decât prin pocăința voastră: »Zic vouă, că așa va fi bucurie

P. S. S. DR. ALEXANDRU NICOLESCU.

în ceriu de un păcătos, carele se pocăește, de cât de nouăzeci și nouă de drepti, cărora nu le trebuie pocăință« (Luca 15, 7.). Și fiindcă cuvintele de pocăință și a se pocăi mulți le folosesc pentru a înșela poporul spre a-l trage la credințe rătăcite, în loc de a-i împăca sufletul cu Dumnezeu, iată vă spun, că pentru adevărata pocăință e nevoie să vă înfrângeți inimile, să vă pară rău din inimă de păcatele voastre pentru că l-ați vătămat pe Dumnezeu, să vi-le mărturisii unul altuia« (sf. Iacob 5, 16), înțeleg acelora cărora li-s'a dat puterea să le lege și deslege, adică preoților Domnului: »cărora le veți ierta păcatele, iertate vor fi și cărora le veți ținea vor fi ținute« (Ioan 20, 23.).

Nu-mi pot închipui un suflet cu adevărat întors la Dumnezeu, care nu-i pătruns înaintea de toate de adevărul fundamental, temelia vieții sufletești. »Inceputul înțelepciunii frica Domnului« (Pilde 1, 7). Dacă mintea și credința ne

spune, că Domnul Dumnezeu nostru este prea înalt, atotputernic, domnul suveran al lumii, stăpân absolut al vieții și morții noastre, că vede, aude și știe toate faptele și gândurile noastre și cele mai ascunse, dacă aceeaș credință ne spune, că toate sunt ca o nimica înaintea Lui, și că, pedesupra este preadesăvârșit, preabun, preaințelept, preasfânt, oh, cum să nu avem atunci o frică sfântă în fața lui, o sfială - ne 'nvinsă de a păcătui în prezența sa, și să nu fim încredințați, că trebuie să pășim în fața lui tiptil ca într'o biserică în care ne adunăm la rugăciune? Înainte de toate deci frica Domnului.

Duhul rugăciunii.

Nu-mi pot închipui mai departe o viață schimbată fără de *duhul rugăciunii* izvorit din credință 'n Dumnezeu și dragostea de Dumnezeu. Ești încredințat că dela Dumnezeu vin toate că dela el atarnă toate, dela el vine toată darea cea bună, tot darul deplinit? Te rogi către Dânsul! Li cerșești necontenit mila și îndurarea! Ești convins, că Dumnezeu este ființa cea mai înaltă și mai perfectă? Rostește necontenit către Dânsul rugăciuni de laudă și preamărire! Rugăciunea de pe altarul inimii tale să înalță necontenit înaintea Lui ca fumul de tămâie, întru miros de bună mireasmă spirituală. Ești convins că aproapele tău este chipul și asemănarea lui Dumnezeu, fiul lui Dumnezeu ca și tine? Te vei ruga pentru el, ca pentru fratele tău cel scump întru mântuire, ca și asupra lui să se reverse roua harurilor ceriului. Iată ce spune graiul înaripat al Sfintei Scripturi în privința aceasta: »Ne'ncetat vă rugați, întru toate mulțumiți, că aceasta este voia lui Dumnezeu întru Isus Hristos spre voi«. (I. Tessalon. 5, 17, 18.) »Rogu-te dară mai înainte de toate să faceți rugăciuni, cereri, făgăduințe, mulțumite pentru toți oamenii. Pentru împărați și pentru toți cari sunt în dregătorii...« (I. Timot 2, 1, 2.) »Toată suflarea să laude pe Domnul«. (Ps. 116, 1.) »Lăudați pe Domnul, că bun este Domnul«. (Ps. 134, 3.) »Toată darea bună și tot darul desăvârșit de sus este pogorînd, dela Tatăl luminilor, la care nu este schimbare sau umbră de mutare«. (Iacob 1, 17.)

Te-ai întors cu adevărat la Dumnezeu? Oh atunci te nizești într'adevăr să fii *curat și nevinovat* ferindu-te de destrăbălări, aducându-ți aminte de cuvintele Scripturii: »Iară roada dului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătaea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea poftelor... iară carii sunt ai lui Hristos trupul ș'au răstignit cu patimele și cu poftele«. (Galat. 5, 22, 24.) »Să petrecem viață lină întru toată creștinătatea și curația«. (Timot. 2, 2.) Iți vei aduce aminte mai ales tu tată, sau mamă, cap de familie, și de povața înțelepciunii lui Sirah: »Spre fata cea nerușinoasă întărește paza, ca nu cumva să te faci bucurie vrășmașilor, poveste în cetate și defăimarea norodului și înaintea multora să te rușineze. Nu căuta la tot omul pentru frumusețe, și'n mijlocul muerilor nu șede«. (Inț. lui Sirah 42, 15-17.)

Omul ce s'a întors la Dumnezeu își va aduce aminte de povața Domnului: »Nu vă îmbătați de *vin* întru care este curvia, ci vă umpleți de *duh*«. (Efes. 5, 18.) Omul întors la Dumnezeu este cumpănit și la *mâncare*, și va

ținea de regulă sfântă povața înțeleaptă: »Când șezi la masă mare, să nu deschizi spre ea gât-lejul tău și să nu zici multe sunt puse pe masă. Aduți aminte că rău lucru este ochiul viclean... Mănâncă ca un om cele ce sunt puse înaintea ta, și nu clefăi ca să nu te faci urât». (Inț. lui Sirah 31, 13, 14, 18.) Omul care-i cu adevărat al lui Dumnezeu, se va nizuși să facă parte din avuția lui și altora, *milostivind* pe săraci »... că milostenia din moarte izbăvește și nu-l lasă să intre într-un întineric. Că bun dar este milostenia tuturor celor ce o fac pre ea, înaintea celui pre-înalt». (Tovit 4, 11, 12.)

Blândeța și smerenia.

Să ne nizuim cu toții a-l *imita pe Domnul Hristos*, care a fost blând și zmerit cu inima: »Și vă învățați de la mine, că blând sunt și zmerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre» (Mat. 11, 29); care a fost iertător: »Părinte iartă-le lor că nu știu ce fac». (Luca 23, 34.): care a fost, este și va trebui să ne fie pururea pildă luminoasă în toate, doară el ne este: »Calea, adevărul și viața» (Ioan 14, 6.) Atuncia da, putem spune și noi, că am făcut roade adevărate de pocăință în acest mare post al Păresimilor și că s'a așezat asupra noastră duhul Domnului cu toate harurile și virtuțile ce trebuie să alcătuiască averea sufletească a unui creștin. În chipul acesta vă veți pregăti cât se poate mai bine pentru luminata zi a Învierii Domnului, care numai în sufletele curate poate să-și aibă întreg înțelesul ei și să ne aducă toată mângăierea.

EPISCOP ALEXANDRU.

Ce preot a fost Papa Piu XI. Sfântul Părinte dela Roma a fost mai înainte prefect al institutului Ambrozian din Milano. El însă nu s'a îndestulit cu datorințele pe cari le avea de împlinit la biblioteca aceea. Auzind că honorarii din oraș nu prea știu ceti, i-a adunat seara în jurul său, i-a învățat să scrie și să cetească și i-a ajutat și bănește. După aceea s'a îngrijit de jucătoarele de teatru dela Opera Scala din Milano. S'a înțeles cu ele ca să vie în fiecare săptămână odată, Joia, la el în mânăstire, învățându-le catehismul și dându-le sfaturi cum să se ferească de rele. De atunci nu le-a mai avut nimenea grija. Abia acum sfântul Părinte a rugat pe episcopi, să facă tot ce le stă în putință și să se îngrijească și de mântuirea acestor ființe.

Apostolul Duminicii.

Duminea II. din Păresimi
(20 Martie—1927) — Evrei
1, 10—2, 3.—

În capul întâiu al epistolei sale către Evrei sfântul Pavel arată, că Domnul nostru Isus Hristos este mai mare decât ingerii. Și aceasta o dovedește cu mai multe citate din sfânta Scriptură a Vechiului Testament.

Citind apostolul de astăzi, omul nu bagă de seamă că cuvintele de începătură sunt scoase din stih 26—28 al Psalmului 102. Aceste cuvinte se referesc la Domnul nostru Isus Hristos, care, după cum spune sfântul Pavel, în stih 2. al acestei epistole, a luat și El parte la facerea lumii, căci zice: »prin carele (adecă prin Fiul) și vecii i-a făcut (Dumnezeu Tatăl)».

Cuvintele psalmistului David le citează sfântul Pavel, ca să arete, cu cât este Isus mai pre sus decât ingerii.

Intru început tu, Doamne, pământul ai întemeiat și lucrurile mânilor tale sunt certurile. Acelea vor pieri: iară tu rămâi; și toate ca o haină se vor învechi, și ca un vesmânt le vei împătura, și se vor schimba; însă tu același ești, și anii tăi nu se vor împușina.

Acest Psalm este un cântec de jale al Evreilor de pe vremea când, fiind dărâmat Ierusalimul iar locuitorii trimiși în robia Babilonului, au putut să vadă cu ochii lor proprii nestatornicia norocului din lumea aceasta. Că acest Psalm se refereste aici la Mesia, se vede și din faptul, că la stih 2 al acestui cap spune sfântul Pavel

că Dumnezeu Tatăl a făcut prin Fiul »și vecii«, așadară și Fiul a fost părtaș la la facerea lumii.

Se zice că »anii tăi nu se vor împușina«, ceea ce înseamnă: nu se vor sfârși.

Și acuma urmează o întrebare, luată tot din Psalmii lui David, și anume din Psalm 110 stih 1, cu care dovedește că Domnul Hristos este mai mare decât ingerii.

Și căruia dintre ingeri a zis cândva: «Sezi de dreapta mea, până când voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale?»

Cumcă acest Psalm se refereste la Mesia a dovedit-o și Domnul nostru Isus Hristos, la Mateiu 22, 43—46. Prorocul David vede în psalmul acesta cu sufletul său pe Dumnezeu Fiul în clipita aceea, când și-a sfârșit viața pământească, și a văzut toată era dușmanilor săi. Răsplata sa este acuma șederea de dreapta lui Dumnezeu Tatăl, care va pune pe vrășmașii lui așternut picioarele sale, după cum era obiceiul la popoarele vechi din Răsărit, la cari biruitorul, ca să-și arete puterea asupra celor biruiți, le pune piciorul pe grumaz.

Au nu toți sunt spirite slujitoare, ca să se trimit spre slujbă pentru cece vor și moștenească mântuirea?

După ce a arătat că cele două proroci mesiane din Psalmii 102 și 110, se referesc la Domnul nostru Isus Hristos, se întoarce către Evrei și le arată, cu cât sunt mai altfel de spirite ingerii. Hristos a fost părtaș la facerea vecilor, Hristos șade de dreapta Tatălui, pe când ingerii sunt niște spirite trimise de Dumnezeu ca să slujească celor ce vor să se mântuiască adecă oamenilor. Și acuma urmează învățătura, care se poate trage din cele spus mai înainte:

Pentru aceea trebuie să ascultăm mult de cele ce am auzit, ca nu când-vă scăpăm.

Dacă Hristos este mai mare decât ingerii, cu atât mai mult trebuie să

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Porumbii Săcuiului.

Un Săcui plecă odată
pe mână cu o săcure,
Să-și taie niscaiva lemne
ca creștinul din pădure.
Și mergând așa pe cale
când s'apropie de moară,
Iacă dă de-un plop în cale
în vârf cu cuburi de cioară.

Când le vede Ianoș zice:
mulți porumbi mai sunt aici!
Mergem să-i aducem jos,
Și apoi face mâne Berta,
Leveș și lângă el sos.

Și nici una nice doauă
se prinde Ianoș de-o oracă,
Dar în capul lui Săcuiul
să gândește ce să facă?
Că pe altă parte puii
să nu poată veni jos,
Căci atunci de toată truda
nu are Ianoș folos.
Ce să facem? tăiem creanga
pân ajungem aus la el,

Apoi să se mai coboare,
teremtete porumbel...!
Și pe cum capul și-a bătut
Chiar așa a și făcut.

Iar când a ajuns la cuiburi
râde Ianoș de s'omoară,
Când vede măi neică dragă
vre-o zece pui mari de cioară.
Și nici una nice doauă
li vâra pe toți în sân,
Și apoi vrea să se coboare
și să-și caute de drum.

Ei dar acum cum coboarăm,
că n'avem un' pune laba?
Dar haid facem și ca cioara
poate iasă bine treaba.
Și'ncepe Săcuiul naibii:
cărăie ca un netot,
De urlau în sat toți câinii
și se miră satu tot.
Și dau fuga mic și mare
cătră plopul pomenit,
Când Ianoș pe cuib călare
nu 'nceta din cărait.

Să 'ncrucesc cu toți de Ianoș
și-l poftesc să vină jos,
Dar Săcuiul și mai tare
cărăia mai cu ifos.

Îi fac semn să se coboare
el din contră-i chema sus,
Ei, dar sue-te măi tete
căci pe plop crengi uite nu
Stați zice'un român ce și el
se afla printră săcui
Merg acasă aduc scara
Ș'apoi drept la el mă sui.

Vine românul cu scara
și'ntr-o clip'a fost la el,
Și-l pofteste apoi pe Ianoș
să coboare frumușel.
Când ajunge jos românul
cată'n sân așa 'ntro doară,
Când colo sânul lui Ianoș
era plin cu pui de cioară...

Măi Ianoș zice românul
astea nu suat porumbel!
Ei și dacă nu-s Ioane
doară pentru aia ce-i?
Dar tu cum suit acolo
'ntrebă Ghiuri mai sfătos?
— Apoi la tine nu vede
crengile tăiete jos?
Ia când suit la el doară
Ca porumbi pe altă parte
să nu poată să coboară.
Dar acum ciudă la mine
că io ducem azi la Berta,
Nu porumbi, ci pui de cioară.

ținem noi Evreii de legea și învățătura lui Hristos, pe care ni-a propovăduit-o el însuși, așa precum am ținut legea veche a lui Moisi propovăduită nouă prin Ingeri, ca nu cândva să scăpăm, adică să nu ne ajungem scopul, care este mântuirea sufletelor noastre.

Sfântul Pavel, fiind și el însuși Evreu, se adresează Evreilor în persoana primă. El nu zice: să ascultați, ci să ascultăm.

Căci de vremece a fost adevărat cuvântul, carele s'a grăit prin Ingeri, și toată călcarea de poruncă și neascultarea a luat dreaptă răsplătire; cum vom scăpa noi, negrijindu-ne de atâta mântuire, carea începând a se vesti prin Domnul s'a adevărat întru noi prin cei ce au auzit.

Legea Veche a lui Moisi a fost dată de către Dumnezeu, încununat fiind de Ingeri, pe muntele Sinai. Acest lucru l-a mărturisit sfântul și întâiul mucenic Ștefan înaintea sinedriului, după cum ni-se povestește în Faptele Apostolilor 7, 53, iară sfântul Pavel o mai dovedește odată și în epistola sa către Galateni 3, 19.

Așadară cuvântul carele s'a grăit prin Ingeri este legea lui Moisi, iară această lege a fost adevărată atunci când s'a dat pe muntele Sinai prin tot felul de semne: nori groși, tunete, fulgere, sunete de tobe și de trâmbițe; și oricine a călcat această lege sau nu a ascultat-o, a fost amar pedepsit, așa de pildă Evreii cari au păcătuit în pustie și ale căror oase acolo au și rămas.

Legea cea nouă a fost vestită prin însuși Domnul nostru Isus Hristos, și încă nici nu așa de mult, că doară mai sunt încă între Evreii de pe vremea sfântului Pavel destui, cari l-au auzit cu urechile proprii.

Dacă Evreii din Vechiul Testament au fost pedepsiți atât de amarnic pentru călcarea Legii, vestită prin Ingeri, cum vom scăpa noi Evreii de astăzi, zice sfântul Pavel, ceice nu ne grijim de o atât de

mare mântuire, care ni-s'a vestit prin însuși Domnul nostru Isus Hristos.

* * *

Precum a pedepsit Dumnezeu pe Jidovii din Legea Veche, oari n'au ascultat de Dumnezeu și de legile sale; și precum i-a pedepsit pe Jidovii din Legea Nouă pentru că nu au ascultat de Fiul său cel iubit întru care bine a voit, lăsând ca Romanii să le cuprindă țara, să le dărâme Ierusalimul orașul cel sfânt, să le aprindă biserica cea minunată a lui Solomon și apoi împrăștiindu-i peste întreg rotogolul pământului: așa ne va pedepsi Dumnezeu și pe noi creștinii de astăzi, — cari suntem adevăratul popor ales al lui Dumnezeu — dacă nu ținem legea cea sfântă a Fiului său, ci ascultăm de legea trupului nostru, împlinindu-ne toate poftele noastre cele trupești.

Toate cele pământești vor pieri, și toate ca o haină se vor învechi și ca un vesmânt le va împătura Domnul, și se vor schimba. Numai Dumnezeu cel în trei fețe: Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt va rămânea același, și anii lui nu se vor sfârși.

Pentru ce ne legăm cu toate acestea așa de mult de cele pământești, iară cele cerești, dimpreună cu Sfânta Treime, nici în seamă nu le băgăm?

Ori doară credem că mâna Domnului s'a scurtat?

O nu, pedeapsa noastră va fi cu atât mai mare decât a Jidovilor, cu cât este mai mare Domnul nostru Isus Hristos decât Ingerii.

IULIU MAIOR.

Vindecarea arsurilor. Când ne ardem, cel dintâi lucru este se punem partea arsă în apă rece. Dacă avem lapte de vacă fierț și răcit, e mai bun chiar și pentru răni. Punem partea arsă în lapte și o ținem până ce trece durerea. Când partea arsă nu se poate pune în lapte, înmuiem cărpe în lapte și le punem pe arsură, până încetează durerea.

DE PRIN SATE

Glas de amărăciune.

Portul sau „uniformele” școlărilor de prin licee

Cu părere de rău scriu acestea rânduri cu privire la năcazurile ce ne apasă pe noi, micii economi dela sate, cu învățătura băieților noștri la licee.

Ne omoară cu „uniforma”, care ne costă minune de bani. Domnii aceia cari dau ordinul pentru uniformele băieților dela licee, oare pentru ce nu cunosc năcazurile bietului țaran, macar plânge și strigă așa de tare cât ar putea să pătrundă vaerul poporului și în cele mai surde urechi. Oare nu cunosc încă aceia nici acum, cum bietul econom geme din greu sub poverile de cari e încărcat, cu câte și mai câte dări de tot felul? Am trăit în țară vitregă, sub neam străin și n'am fost apăsați cu atâtea dări și năcazuri, ca acum. Mai demult putea bietul țaran român să-și învețe un copil la școală și dacă nu avea așa mare moșie, că nu-l omoria nime cu uniformele, îl lăsa să-l îmbrace cum îi ajuta Dumnezeu, mai zdrențos, mai flămând, numai crerii să-i fi fost sănătoși, căci nu-l întreba nime că pentru ce nu are haine ca copilul cutărui prefect sau a cutărui avocat. Ci numai aceea i-se cerea să fie haina curată, că ajungând și el deasupra nevoii, își va face cum va vrea.

Câți fii de țărani sunt azi și în casa țării. cari în timpul lor de școală erau rău îmbrăcați, zdrențoși și mai mult flămânzi decât sătui, și și-au continuat învățătura până în sfârșit, dar pentru aceea azi nu-i atacă nime pentru că atunci erau zdrențoși și flămânzi.

Azi, mă rog, cine poartă un copil sau doi la școală, i-se cere ca să fie îmbrăcați ca a cutărui domn prefect sau avocat, ai cărui părinți au venituri de sute de mii la an.

Mie, domnilor, îmi vine în minte de când eram băiat, căci și eu am fost la școală, chiar la Blaj, dar dreptatea era ziduită atunci pe un fundament mai trainic.

La Blaj, de era vre un elev mai slăbuț de

Și de atuncea răd Românii
de Ianoș cu cap tehui
Și de-l întâlnesc pe cale
ii zic *cioară de săcui.*

Pețelca

IULIU DOMȘA
învățător.

Cum își dau popoarele binețe?

În toate vremurile oamenii cari trăiesc împreună au căutat să-și arete unul altuia dragostea și cinstea. Semnele dragostei și ale cinstei n'au fost însă la fel nici la toate popoarele, nici în toate vremurile; ba nici chiar la unul și același popor și n'aceiași vreme n'au fost la fel pentru toate persoanele, precum nu sunt nici astăzi. Așa de pildă, la noi la Români, cel puțin la cei din Ardeal, altcum se dă binețe la unul care este ca și tine, și altcum la altul care este mai presus decât tine.

Țăranii de pe satele noastre când se întâlnesc unul cu altul își zic: Noroc să dea Dumnezeu, Dea Dumnezeu bine, Bună dimineața, Bună seara, Bună vremea, și alte vorbe de felul acesta. Când dau binețe preotului își ridică pălăria și zic: Bună ziua să dea Dumnezeu, Sărut mâna, sau altcum. Când vorbește țăranul cu alt țăran nu ține seamă de mâni dacă îi sunt după șerpar, după pieptar sau în buzunar; când vorbește cu preotul sau învățătorul sau eu alt cineva care are dreptul la titula de *Domn*,

atunci își ține pălăria în mână sau subsuoară, pe când mâna ceaialaltă are grijă unde o ține.

Feciorii de pe sate când se întâlnesc unul cu altul își zic: — Noroc țară, Seus al nostru, și altele, iar cu fetele adeseori fac glume: — Ui tu Mărie cât ai mers! Ia și se mișcă călcăiul! — Cine te-a mânjit pe obraz? și altele de felul acesta. La joc, după ce a jucat cu o fată, ca să-și arate mulțumirea o îmbrățișează și o ridică și sus; ba chiar și dacă a jucat cu două se timburește ca să le ridice pe amândouă deodată.

Domnii când se întâlnesc unul cu altul, își ridică pălăria și dacă nu s'au văzut de mult își strâng unul altuia mâna dreaptă, zimbând bine voitori. Când se despart pentru mai multă vreme se îmbrățișează și uneori se sărută în obraz. Mamele își sărută copiii pe frunte.

Dar nu tot la fel se face la toate neamurile pământului și nici n'a fost așa întotdeauna.

Grecii cei vechi își poșteau unul altuia dimineața bucurie, iar seara sănătate. Romanii cei vechi, când își dedeau binețe își puneau mâna dreaptă la gură și apoi o întindeau către cela pe care îl salutau.

Scriitorul latin Plautus vorbește despre niște popoare cari se salutau, trăgându-se unul pe altul de urechi. Francii cei vechi, strămoșii Francezilor, își zmulgeau un fir de păr și îl dedeau aceluia căruia îi poșteau binețe. Japonezii își scot un păpuc din picior când salută pe un prietin, iar cei din Hindustan îl prind de barbă.

Scriitorul francez Montaigne, vorbește despre niște popoare cari își dedeau binețe, întorcându-și unul altuia spatele. Popoarele din Arrakan își împreună mâinile asupra capului și apoi se pleacă. Cei din insulele Filipine își pun mâinile pe obraz, se zgârcesc jos și ridică un picior, și acesta este semnul lor de dragoste și de cinste.

Locuitorii din Guinea nouă la un prietin îi pun frunze de arbori pe cap, în semn de dragoste; iar cei din insulele Ciclade aruncă apă pe capul celui pe care vreau să-l cinstească.

Cea mai mare parte dintre locuitorii insulelor din Oceanul cel mare (Pacific) își dau binețe frecându-și nasurile deolaltă, asemenea cei din insulele Sandwick și Zelanda nouă. Cei din insula Săn-Laurențiu scuipe în palme și apoi mângâie obrații celui pe cari îl salută. Cei din insula Scotora se sărută pe umeri; iar cei din Horne se pun cu pânțele la pământ.

Negrii, cea mai mare parte, își dau binețe prințându-se de degetul cel mare dela mână și sucindu-l ca să pocnească; cei din Lamurec și cei din Palaos se pleacă la piciorul celui pe care vreau să-l cinstească și-și freacă obrazul de dânsul.

Chinezii își încrucișează mâinile pe piept, se pleacă și se leagănă zicând: — Isin, Isin! Când se află însă înaintea unui superior, atunci ridică mâinile în sus și apoi se pleacă până la pământ de trei ori.

Locuitorii din New Orleans (America) când

mijloace, i-se dădeau ajutoare ca să iasă mai ușor din nămol, nu-l încăreau cu fel și fel de năcazuri, precum fac azi pe la orașele noastre. Dar aici la noi, nu se mai caută vrednicia și învățătura, fără luxul și protecția.

Cu drept cuvânt zic că mă înjunghie la inimă, când frați de-ai noștri de un sânge și de-o lege, ne pun pedeci așa de grele și fără nici o părtinire, par'că ar fi venit din China.

Mai lăsați-ne domnilor în pace cu uniformele elevilor, căci fără acelea avem destule daravele cu ei. Ia vă rog faceți o socoată Dvoastră, cam câți bani îi costă pe un părinte care numai un băiat are la școală prin orașe mari, când te ia numai pentru cost pe 10 luni 12.000 lei și pe lângă acelea și altele încă unde-s, căci mi-e și greu a-le scrie. Dar cine are câte 2 și 3, și avere cam puțină?

Noi așa ne facem judecata prin satele noastre, că numai pentru aceea pretind atâtea dela noi, ca să nu ne mai putem purta copiii la școală, cum e zicala: să nu ajungă din opincă Vlădică.

Turdeanul.

Concert la Blaj.

Când dăm acestea șire la tipar, aflăm, că poimâne, Sâmbătă în 12 Martie, sosesc în orașul nostru trei profesori cu mare nume dela Conservatorul din Cluj, D-na *Nelli Deac*, *Romul Cionca* și *Carol Resik*, cari vor da un mare concert cu pian, vioară și violoncel în Sala de gimnastică a liceului de băieți, la ora 8 seara. D-na *Nelli Deac* este — *blăjană*, fica răposatului profesor *Aron Deac*. Cu atât mai vărtos, credem, că publicul din Blaj și jur va alerga cu drag la marele concert de Sâmbătă.

Condamaarea unui soldat spion. Soldatul *Bernard Rosenthal* (oare de ce neam să fie?) zis și *Bizon Rozescu*, care aparține cercului de recrutare *Prahova*, a fost condamnat la opt ani muncă silnică pentru că a spionat și a făcut și crima de înaltă trădare. În noaptea următoare după condamnare el a voit să fugă, dar temnișerii l-au prins și dus la Jilava.

se prezintă la căpetenia națiunii lor îl salută cu un urlat; în fața lui își pun mâinile pe cap și urlă de trei ori. Dacă acela oftează odată, ceea ce însemnează că-l poftesc să șadă, îi mulțumesc cu un nou urlat, și de câte ori căpetenia îi întreabă ceva, urlă odată înainte de-a răspunde.

În India cinstea se arată prin depărtarea între unul și altul. Omul de rînd, când vrea să dea cinstea unui fruntaș, fuge până la depărtare de 64 de pași sau până la 128, cu cât unul este mai de frunte iar altul mai din clasa de jos.

Englezul te prinde cu amândouă mâinile de mână dreaptă și te zgâțae de par'că vrea să-ți zmulgă mână din umăr; pe fața lui însă nu s'arată nici un semn de bucurie, nici zimbet, căci englezii sunt oameni reci și neguroși ca și țara lor. Celelalte neamuri din Europa, Nemții, Francezii, Italianii, Spaniolii, se salută ca și pe la noi, poate țăraniilor lor pe unele părți să aibă alte obiceiuri, cum sunt și pe satele noastre, mai cu seama printre tineret, feciori și fete, pe la jocuri și prin târguri, înbrățișări și 'a loc de binețe glume, cari nu prea fac multă cinste neamului.

Le-am spus acestea ca să vadă poporul, ce fel de obiceiuri proaste sunt în darea de binețe și arătarea cinstei și a dragostei la alte neamuri, ca astfel să se știe orienta, ca nu cumva străinii cari an de an vin cu duiumul în țara noastră pentru ca să vadă obiceiurile

Cum stă lumea și țara?

Pleacă Goldiș, nu pleacă?

Intreagă săptămâna trecută a fost frământată de svonorile gazetelor, cari vesteau, că grupul politic al dlui *Vasile Goldiș* e gata să se distrame. Azi nu mai e nici o taină, că între partidul poporului, al dlui general *Averescu* și între așa numitul „partid național“ de sub prezidenția dlui *Vasile Goldiș* nu mai domnește bună înțelegerea din zilele când au venit împreună la putere. Generalul *Averescu* a întâmpinat multe greutăți în guvernarea sa de acum, tocmai din pricina grupului *Goldiș*, cu care s'a unit la cârmă. Grupul *Goldiș* i-a încurcat multe socoteli generalului și de aceea ministrul *Goga* l-a sfătuit pe generalul *Averescu* să stăruie ca oamenii dlui *Goldiș* să se înscrie în partidul poporului, adică să se contopească într-această partid.

S'au și găsit în gruparea dlui *Goldiș* numeroși deputați, senatori și prefecți, în frunte având pe deputatul *Victor Moldovan* dela *Bistrița*, cari în săptămâna trecută au pășit cu planurile pe față și au cerut înscrierea în partidul *Averescan*. Dl general *Averescu* i-a primit cu bucurie. Ba, mai mult, pe deputatul *Victor Moldovan*, care e nepotul dlui *Goldiș*, l-a numit subsecretar de stat la interne. Până acum însă nu și-a ocupat postul, până se lămuresc deplin stările.

Lucrurile au luat o nouă întorsătură. D. *Goldiș* amenințat cu destrămarea și-a văzut zilele numărate. De aceea și-a adunat de curând partizanii la o consfătuire pretinoasă, lămurindu-le situația politică și i-a îndemnat să-i rămână credincioși. La timpul potrivit, dacă va fi lipsă, se vor înscrie cu toții în parti-

dul *Averescan*, dar acum e de lipsă să rămână toți sub firma partidului național român de sub șefia dsale. Cei mai mulți dintre ei s'au pocăit, și s'au întors din nou în tabăra dlui *Goldiș*. Cu *Victor Moldovanu* se spune, că nu au mai rămas decât 2—3 inși.

Dar povestea nu s'a limpezit. General *Averescu* încă n'a luat nici o hotărâre cu privire la noua întorsătură politică. Dl *Goga* lipsește din țară. Un lucru pare sigur, că așa stând lucrurile grupul *Goldiș* e pe ducă.

O pomenire pioasă

— Zece ani dale moartea unui mare bărbat al neamului nostru —

Se împlinesc acum 10 ani dela moartea marelui luptător național *Aurel C. Popovici*. Ardealul își aduce aminte cu pietate de unul dintre cei mai mari bărbați ai săi.

Aurel C. Popovici a fost unul dintre cei mai vajnici și îndârjiți luptători pentru drepturile neamului său ardelenesc. Era mare dușman al politicii ungurești și voia să unească pe Români cu Austriecii și cu celelalte națiuni din Austria, ca împreună să formeze o „mare Austrie“, gata oricând să țină piept cu bărbăție împotriva Ungariei și a politicii sale nesocotite.

Isbucind războiul cel mare, *Aurel C. Popovici* și-a schimbat însă gândurile. La fel cu ceilalți Români, dorea și el din toată inima lui românească, să se izbândească visul strămoșesc și dacă e cu putință să se vada odată Români cu toții împreună: într'un singur hotar, sub stăpânirea unui „împărat“ românesc.

poporului, să poată zice că 'n România sunt obiceiuri proaste, ca și pe nu știu ce insule din Oceanul Pacific, ci să zică cum au zis cei bătrâni cari ne-au cunoscut:

— A fi Român însemnează a fi om cu frica lui Dumnezeu, cinstit și de omenie.

Păr. Dr. N. Lupu.

De pe Secaș.

— Căntece și chiuituri la joc. —

Rău mă doare inima
Nu știu cum o-aș vindeca,
O' cu vin, o' cu rachiu,
O' cu zeamă de lămâie,
O' cu miere de trestie.

Bădiț, ibovnica ta,
Mânce-o focu și para,
Că-i galbină ca ceara
Și 'naltă ca polița...!

— Bună sara, hăi Irină,
Ce faci la bărbat de cină?
Curechi verde din grădină
Cu smântână
Din fantână
Cu zăr acru de sub pat,
Lasă-l la naiba, bărbat.

Jupâne deregător
Dumneata ești călător,

Nu te pot lăsa să mori;
Dumneata ești om cinstit,
Nu te pot lăsa perit.

Decât june și cu nume
Mai bin' moarte până mâne.
Decât fată
Și lăsată,
Mai bini sapă
Și lopată:

Preumblările pasărilor în China. Noi nu prea ocrotim pasărele. Ne uităm nepăsători când copiii le prind și le omoară cu foamea, ori le icau ouăle și se joacă cu ele. Și nu ne este milă de pasări, când se vaită după ouăle ori după puii răpiți de copii.

În China e cu totul altcum. Aici nu este casă în care să nu fie și câte o colivie de pasări. Chinezii îngrijesc pasărele foarte bine. Le duc chiar și la preumblare. Prin orașele Chinei, adeseori vezi, de cătră seară, oameni cari duc în mână câte o colivie cu pasări. Unii duc și câte două colivii. S. duc afară la câmp ori pe țărmurul mării, ca pasărele să se înprospeteze de aerul cel curat. După preumblare pasărele încep a cânta vesel și chinezii sunt foarte mulțumiți că au putut face binele lor pasărele câteva momente de plăcere.

Atins de boală în toamna anului 1916 — după ce intrase armata română în război împotriva puterilor centrale — Aurel C. Popovici s'a dus în Elveția să-și vadă de sănătatea sdruncinată. Boala însă nu l-a cruțat și l-a răpus în Ianuarie 1917, murind cu dorul în suflet de-a vedea împlănit visul strămoșesc, a cărui isbândă o dorise adânc din toată inima sa românească.

A murit departe de neamul pe care l-a iubit atât de infocat și a fost înmormântat în țară străină, departe de trupul de pământul scumpului său Ardeal, dar cu sufletul între ai săi! Fie-i somnul lin și amintirea binecuvântată!

Sângele apă nu se face!

— Sora noastră Italia a recunoscut alipirea Basarabiei. —

În clipa când dăm gazeta la tipar, o veste mare umple de bucurie toate inimile românești. Scumpa noastră soră mai mare, glorioasa Italie, țara fraților noștri de sânge dela Roma, a recunoscut și a întărit și ea contractele de pace, prin cari Basarabia a fost alipită pe vecie la Patria mamă.

În ziua de 7 Martie, ducele Mussolini a chemat la sine pe d. Lahovary ministrul nostru la Roma și i-a spus, că Italia a ratificat tratatul prin care Basarabia a fost alipită la România. Majestatea la Regele Italiei a și iscălit decretul regal, care va fi dus înaintea parlamentului italian, recunoscându-ne Basarabia.

Iscălitura Italiei pe contractul de pace despre Basarabia, este un lucru foarte mare. Prin această iscălitură, contractul dela Paris are putere și tărie deplină. El era iscălit până acum dintre marile puteri numai de Franța și de Anglia, iar prin pecetea Italiei el nu mai poate fi stricat de nimenea. Contractul are acum ca chizeși pe celea mai puternice țări din toată Europa. Astfel Basarabia va fi pe veci de veci a noastră.

Vivat Italia! Vivat Regele Victor Emanuel! Vivat Mussolini! Cu adevărat sângele apă nu se face și frații tot frați rămân pe vecie!

Bolșevicii pregăteau o revoluție în Ungaria.

Săptămâna trecută poliția din Budapesta a descoperit firul unui complot bolșevic. Sunt amestecați foarte numeroși socialiști comuniști, luptători de pe vremea lui Bela Kun. Puși la răcoare, comuniștii au mărturisit, că sovietele rusești pregăteau pentru sfârșitul lunii Martie o mare răscoală în Budapesta și în marile orașe din țara ungurească. Bolșevicii dela Moscova trimiteau regulat sume însemnate de bani în ajutorul comuniștilor unguri ca să pregătească de zor revoluția. Numărul celor arestați în Budapesta este aproape 70.

Mari nenorociri în două mine din Anglia.

La începutul săptămânii trecute s'a întâmplat o groaznică nenorocire în două mine (băi sub pământ) din Anglia, cari au explodat din pricina gazelor. În acelea erau în lucru numeroși muncitori cari cei mai mulți au fost înecați de gazuri

și n'au mai putut fi mântuiți. Se vorbește de zeci de morți și răniți.

Minele s'au prăbușit peste întreaga mulțimea de muncitori cari se găseau în ele. S'au început îndată lucrările de scăpare a năpăstuiților. Mii de femei și copii așteaptă cu îngrijorare la intrările minelor. Sunt femeile și copiii nenerociților muncitori.

Toate încercările de scăpare însă s'au dovedit zădărnice. Dl Baldwin, primul ministru englez împreună cu doamna sa au vizitat minele unde s'a întâmplat marea nenorocire. De asemeni au cercetat numeroase familii de ale nenorociților. În mormântarea tuturor celor 58 de muncitori se va face pe cheltuiela statului.

Sângeroase tulburări în India.

Din India vin știri, că ar fi avut loc în orașul Calcutta sângeroase ciocniri între musulmani și între hinduși, locuitorii băștinași ai Indiei, din cauza unei procesiuni religioase a hindușilor. Musulmanii fiind risipiți de poliție, strângându-se din nou au atacat pe polițiști. Polițiștii s'au folosit de arme. 20 de musulmani au fost uciși iar peste 200 au rămas greu răniți pe străzi.

Albania vrea rege.

Mica țărișoară din Balcani e sătulă de prea multele frământări cari o sbugiumă de o bună bucată de vreme. Ci că s'a săturat de republică și vrea să aibă iar cap încoronat. O știre din orașul Tirana anunță, că Ahmed Zagu președintele de azi al Albaniei, în scurtă vreme se va urca pe tronul Albaniei și va fi încoronat de rege al ei.

Un vapor aprins în largul mării.

Un vapor american s'a aprins în largul oceanului Atlantic la 150 mile depărtare de orașul New-York. În urma semnelor de primejdie, 12 vapoare au plecat de grabă în căutarea vasului nenorocit.

Se spune, că marinarii și ofițerii vaporului în număr de 40 persoane au scăpat și nu mai sunt în primejdie de moarte. Pricina focului nu se știe.

Biruința Românilor din județul Sibiu.

În județul Sibiu sunt cu totul 140 de mii de Români și abia 40 de mii de Sași. Cu toate acestea Sașii au condus până acum nu numai orașul ci și județul. Ei vorbeau cu Românii foarte de sus și îi luau peste picior. Atât pe vremea Ungurilor cât și în cei opt ani de stăpânire românească de până acum, Sașii țineau totdeauna cu stăpânirea, și astfel li-se împlineau toate poftele inimii, și își băteau joc de Români după cum le plăcea.

Iată însă că în anul acesta Sașii au rămas pe jos și, se înțelege, că acum foarte se tânguiesc și se jeluiesc, ba mai și injură la nemernicii de Valahi, pentru că i-au scos din șea.

Știți ce s'a întâmplat? Județul Sibiu avea să-și aleagă pe reprezentanții Camerei de comerț și industrie. Sașii au cerut ca președintele acestei Camere să fie un Român, dar unul pe care-l vor vrea ei. Vicepreședinții să fie amândoi Sași. Secretarul general tot sas. Limba germană să fie limba oficială a Camerei. Sti-

pendiile și ajutoarele cari se dau școlilor de cătră Camera să se dea în mod egal atât Românilor cât și Sașilor. Dintre cei 20 de consilieri ai Camerei, 11 să fie Sași și numai 9 Români.

Văzând Românii din județ cererile obraznice ale Sașilor, s'au adunat împreună, au hotărât să se înțeleagă, să lase la o parte neînțelegerile de partid, și să aleagă reprezentanți români la Camera de comerț și industrie.

Și așa au și făcut, s'au înțeles și au ales pe cine au voit ei, și anume, tot Români afară de un singur sas, A. Riger.

Nule strică Sașilor, celor ce atât de mult ne desprețuiesc pe noi, câte un bobârnac ca cel dela Sibiu, că doară destul ne-au călărit atâtea sute de ani. Suntem acum în România Mare, unde nu putem suferi să ne mai stăpânească străinii.

— „Cine a îndrăgît străinii, mânca-i-ar inima căinii“ — a zis marele nostru poet Eminescu.

Știrile Săptămânii.

Pentru luminarea poporului. Prea Sfinția Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu, episcop român unit de Oradea-mare s'a milostivit să-și răscumpere abonamentul la gazeta noastră pe 1926 cu 1000, lei, iar Reverendisimul D. Dr. Ioan Bălănuș canonic în Blaj, abonamentul pe 1927, cu 500 lei, — cărora, în numele cetitorilor noștri, el aducem celea mai călduroase mulțumiri.

Sinod arhidiecezan. Înaltpreasfințitul mitropolit Dr. Vasile Suciul al Blajului a trimis un circular cătră toți preoții din Arhidieceză, prin care le aduce la cunoștință, că pe zilele de 28 și 29 Aprilie se va ține sinod arhidiecezan la Blaj. În acest sinod se va hotărî: 1) cum se poate îmbunătăți viața sufletească a preoților și a poporului. 2) cum să se îngrijească de podoaba casei Domnului și 3) asupra penziilor ce se dau preoților bătrâni și neputincioși, văduvelor și orfanilor de preoți, precum și asupra azilului preoților neputincioși.

Două aeroplane s'au ciocnit. Două aeroplane americane, s'au aprins și amândoi aviatorii au perit în flăcări.

A murit un vestit lăutar. Zilele trecute a murit la București unul dintre cei mai vestiți lăutari ai Bucureștilor și ai României celei mici. Fără el nu se făcea nici un chef, nici un ospăț mare. Iară când veneau în România mică străini, cu lăutarul Cristache Ciolac se laudau boierii din București, și vioara lui gâdălea urechile franțuzilor și ale germanilor. În anul întâiu al războiului bietul Costache a fost lovit de gută, și de atunci nu s'a mai auzit vioara lui cea maiastră. Lumea l-a uitat cu desăvârșire. Abia acuma, la moarte, au început să-și reamintească de el boierii.

A fost arestat un mare șarlatan. Poliția Bucureștilor a pus mâna zilele trecute pe un mare șarlatan, cu numele Stefan Mesniecek, care a tras pe sfoară pe mai mulți negustori mari din București.

Stefan Mesniecek este vestit pentru o și mai mare șarlatanie a sa, făcută pe vremea războiului în Timișoara. El s'a dat adecă de fiul arhiducelui Iosif al Austro-Ungariei și a fost primit la Timișoara cu mare alaiu, trecând în revistă și trupele. Atunci a cerut dela comandamentul general al orașului Timișoara să trimită mai multe zeci de vagoane de făină tăuților din Ungaria de miazănoapte. Generalul a și trimis făina pe adresele prietinelor lui Mesniecek, cari apoi au împărțit prada între sine. Abia la câteva săptămâni s'a descoperit șarlatania, dară nu l-a urmărit nime, ca să nu se facă de rușine generalul.

Acum însă i-s'a infundat.

Va da îndrumări și pentru cea mai potrivită rînduire a gospodăriilor mari, mijlocii și mici.

Aceasta cancelarie va tipări în fiecare an și o carte în care va cuprinde toate lucrările și îndrumările ce le va da pentru înaintarea agriculturii.

Pentru cercetările ce va face, va avea la îndemână o mare parte din pământul școlii de agricultură dela Herăstrău și a fermei dela Băneasa.

Foloasele pe cari le va aduce aceasta cancelarie a Ministerului agriculturii vor fi foarte mari și economia va înainta mult, spre mulțumirea și îndestulirea gospodărilor harnici din țara noastră.

Poșta gazetei.

Către cetitorii noștri din America! Vă rugăm cu toată căldura, că ori câteori ne trimiteți bani pentru foaie, deodată cu depunerea sumei la bancă, să ne scrieți și nouă, o carte ca să știm dela cine și prin ce bancă vin banii; Am primit de curând 3 dolari prin Wiener Bankverein din Viena, care ni i-a transpus nouă prin Cassa de păstrare a Județului Bihor și nu știm la a cui ordin? Tot așa am primit dela Rev. Dr. Victor Crișan prin „Cassa Centrală Arhidiecezană“ din Blaj 3 dolari și nu știm pentru cine? Astfel noi nu putem conta sumele primite și se fac încercături cu trimiterea gazetei.

Ilie Baciu. — Am primit 100 Lei din cari am trecut restanța de 55 Lei pe 1926 iar 45 Lei pe 1927.

Vasiu Ciutre. — Am primit Lei 160 abonamentul pe 1917. Bani de cari ne întrebați, adică 150 Lei abonamentul pe 1926, i-am primit.

Gavrilă Deaș. — Am primit Lei 90.

Stefan Feher, Lupșa. — Gazeta vă merge regulat cu adresă tipărită.

Ioan Răpan, Manic. — Cei 150 lei trimiși în Ianuar 1927 i-am primit și din acei bani 112 lei am scris în plata abonamentului pe 1926 iar 38 lei pe anul curgător. Dela noi foala VĂ merge regulat în fiecare săptămână. Aveți și adresă tipărită. Cerați, nu poșta din sat e de vină?

Onor. Nicolae Coroi Ponoreanul, paroh. — Poezia din 16 Maiu 1877 o păstrăm la dosarul „Școlile din Blaj“ din Biblioteca Centrală Arhidiecezană și se va folosi la timp potrivit. Vă rugăm să ne trimiteți și ceva amintiri din timpul când ați fost școlar la Blaj, precum ceream în nr. 8 al gazetei noastre.

Robinson. — Poezia iarna nu mai este actuală acum. Vom păstra.

Corespondent S. — Numerii 1 și 8 pe cari i-ați cerut, s'au trimis. Dintre corespondențele ce ne trimiteți să ne dați voie să alegem noi, ceea ce credem că interesează și este de folos poporului.

Concordia Poezia „Unei rivale“ ați face bine dacă i-ați trimite-o deadreptul „ei.“ Pe cetitorii noștri nu-i doare capul de rivale!

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Altoi de vie

cei mai buni și din cele mai alese soiuri se găsesc în toată vremea la

Curtea mitropolitană din Blaj.

(265) 3-5

Nimenia să nu-și facă vie până nu vede pipinierele Curții mitropolitane din Blaj!

De vânzare

un jug. loc cl. I-ă în hotarul Mișca. Informații la Adm. U. P.

(274) 1-1

Salon de pălării

Aduc la cunoștință Onoratului public din loc și jur, că fmi sosește un mare asortiment de pălării moderne pentru dame

Pălării de paie, mătăsa și cordeluțe

Forme frumoase cu flori, panglici și mătăsa. Primesc lucru și din materie proprie, cu prețuri moderate.

Onor. public este rugat să-și aducă la timp pălăriile de paie spre transformare, ori la vopsit în orice culori. Se află și gamene de pânză în toate culorile. Curățim pălării și le modernizăm.

Berete uniforme pentru eleve

cu semnul școlii. Lucru bun, trainic și ieftin.

ANA FILIP, magazin de mode

2-12

Blaj str. Mieu Moldovan nr. 91.

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	7 Lei	—	b
1 liră sterlină	845	—	—
1 dolar	175	—	—
1 franc elvețian	34	—	—
1 liră italiană	7	70	—
1 franc belgian	26	—	—
1 coroană cehoslovacă se plătește	5	20	—
1 zlot polonez se plătește cu	21	—	—
1 dinar se plătește cu	3	25	—
1 leva	1	66	—
1 marcă aur se plătește	41	—	—
1 zlot unguresc	33	—	—

SEMINTERIA

Arpad Déri

Depozit de semințe, ofere semințele ei de proveniență germană: garantate de rasă pură și cu rod, fie semințe pentru moșii, pentru grădini de legume, fie semințe de flori.

Trimitem prețuri curente gratis și franco

ARPAD DERI, Cluj, Str. Regina Maria 10

[235] 11-16.

O casă

potrivită pentru prăvălie, se află de vânzare în comuna Bucerdea grânoasă. Adresa la Administrația gazetei noastre.

(358) 2-2

De vânzare

Două case,

ori de închiriat.

Informațiuni dă

Ioan Vancu

Str. Călărășilor Nr. 3.

243) 5-8

Citiți: „Unirea Poporului“.

SALON DE MODĂ PAUL VESZELY

Calea Avram Iancu, Blaj

Efeptuiește în mod estetic și cu material puțin tot felul de lucrări în bransa croitoriei de dame.

Pardisic pentru eleve dela 300—500 Lei

„dame „ 500—1000 „

Transformări din vechiu 25% majorare de preț

Rog nimeni să nu-și comande din alt loc până nu se va convinge de prețurile mele.

Se găsește tot aici 2 camere, bucatărie și cămară de închiriat.

(270) 1-12

Doriți să vă edificați casa?

Vreți să faceți lucru bun, frumos, trainic și ieftin? Nu uitați că s'a așezat în Blaj

Un constructor român

care a stat multă vreme la București și lucrează cinstit și cu pricepere.

Face planuri și devize în prețuri modeste.

Construcții în beton armat, zidărie și paiantă.

Face planuri și devize pentru biserici și case parohiale.

Planuri în stil românesc

Doritorii să se adreseze la

Nicolae Donia-Donescu

(273) 1-12 Blaj, Str. Principele Carol Nr. 156.

„UNIREA POPORULUI“

este cea mai bună și mai plăcută foaie pentru popor.

Se caută

doi funcționari

la „Patria“, bancă pentru Credit Comerț și Industrie, Blaj. Reflecțanții vor avea să producă certificat despre absolvirea unei școli superioare de Comerț Precum și certificat de practică.

Retribuțiile după invoială

DIRECȚIUNEA.

(268) 2-3